

Virtualių lituanistinių mokyklų vadovės pirmąkart susibūrė bendram tikslui

Užsienyje gyvena apie 150 tūkst. lietuvių kilmės vaikų, bet tik 6-7 proc. jų lietuvių kalbos žinias stiprina lituanistinėse mokyklose. Viena iš priežasčių, kodėl dalis tėvų nutaria neleisti savo vaikų į savaitgalines mokyklas - dideli atstumai, o kai kuriose šalyse tokių mokyklų visai nėra. Šią problemą iš dalies sprendžia virtualios mokyklos, kurių per paskutinius metus stipriai padaugėjo.

Skirtingose šalyse gyvenančių emigrančių iniciatyva „Tarp 2 šalių“ sukviėtė virtualių lituanistinių mokyklų įkūrėjas ir vadovės diskusijai tema „Ko šeimai realu tikėtis iš virtualios lituanistinės mokyklos?“. Aiškinomės, ar virtualios lietuvių kalbos pamokos emigrantų vaikams efektyvios.

Diskusijoje kalbėta apie virtualių lituanistinių mokyklų įvairovę, kokių galima tikėtis mokymosi rezultatų, tėvų lūkesčius mokyklai ir mokyklos lūkesčius dėl bendradarbiavimo tėvams.

Šiandien veikiančių virtualių lituanistinių mokyklų siūlomų pamokų įvairovė tikrai gausi. Kai kurios mokyklos koncentruojasi į kalbos mokymą, čia vaikai skirstomi ne tik pagal amžių, bet ir pagal kalbėjimo lygį, taigi tiek visiškai lietuviškai nemokantis, tiek sklandžiai kalbantis vaikas gali rasti sau tinkamą grupę. Kai kurios mokyklos siūlo ne tik grupines, bet ir individualias pamokas. Tokiu atveju šeima gali lanksčiai pasirinkti norimą mokymosi intensyvumą, kas yra ypač aktualu šeimoms, ketinančiomis grįžti į Lietuvą.

Akvilė Bartaševičiūtė, Pasaulio lietuvių mokyklos bendraįkūrėja.
Asmeninio archyvo nuotr.

Moko ne tik kalbos

Kai kurios virtualios lituanistinės mokyklos siūlo įvairių dalykų pamokas, pritaikytas užsienyje gyvenantiems vaikams, galima rasti įvairius vaiko pomėgius atitinkančių pamokų: tai nuotolinės istorijos, pasaulio pažinimo, muzikos pamokos, STEAM būreliai, knygų klubai, vaidybos pamokos, kurios suteikia pasitikėjimo savimi ir padeda perlipti kalbos barjerą, ar net „Minecraft“ stovyklos. Apskritai, tokiose mokyklose mokoma ne tik lietuvių kalbos. Kaip teigė Pasaulio lietuvių mokyklos bendraįkūrėja Akvilė Bartaševičiūtė, svarbiausia mokyti vaiką pamilti Lietuvą, tai daroma per įtraukiančias pamokas ir interaktyvius metodus. Kūrybinės lituanistinės mokyklos „Giliukai“ vadovė Ernesta Kazlauskaitė-Tsakona pabrėžė, kad virtualiose lituanistinėse mokyklose vaikas pirmiausia gauna galimybę būti terpeje tarp tokių, kaip jis, išmokti būti ir išlikti lietuviu, kad ir kokioje šalyje gyvena.

Ernesta Kazlauskaitė, Kūrybinės lituanistinės mokyklos Giliukai vadovė. Asmeninio archyvo nuotr.

Pasirinkimas: lokali arba pasaulinė mokykla

Kai kurios mokyklos orientuojasi labiau į tam tikros šalies mokinius. Virtualios lituanistinės Italijos mokyklos bendraįkūrėja Aurelija Orlova rekomenduoja tėvams ieškoti mokyklos savo šalyje, kad būtų atliepiamas vaiko kultūrinis kontekstas, formuojama bendruomenė. Tačiau Virtuali lituanistinė Italijos mokykla priima vaikus iš įvairių šalių, jeigu šalia nėra fizinės mokyklos, arba nėra reikiamo kalbos lygio pamokų. Tuo tarpu tos mokyklos, kurios moko vaikus iš viso pasaulio, mato tai kaip privalumą, kadangi vaikai pamato, kad lietuvių kalba yra šnekama ne tik jų šeimoje, bet ir įvairiausiose pasaulio šalyse.

Gintarė Ulevičiūtė, Jungtinės Karalystės virtualios lituanistinės mokyklos įkūrėja ir vadovė. Asmeninio archyvo nuotr.

Per kiek laiko galima išmokti lietuvių kalbos?

Uždavus šį klausimą, pašnekovės sutarė, kad tai labai priklauso nuo mokymosi intensyvumo, mokytojų, vaikų ir tėvų įdirbio, taip pat ir nuo to, kokius keliamė lūkesčius, ką turėsime omenyje sakydami, kad vaikas moka kalbą. Jungtinės Karalystės virtualios lituanistinės mokyklos „Banga“ įkūrėja ir vadovė Gintarė Ulevičiūtė pasidalino istorija apie prieš 3-4 metus pas juos pradėjusį mokytis paauglį, kuris anksčiau vengdavo vienas Lietuvoje likti su seneliu, nes bijojo, kad nesusišnekės, o šiais metais nusprendė, kad jau pakankamai tvirtai moka lietuvių kalbą, išdrįso be tėvų pasilikti su savo seneliu ir jo išklausinėti apie tremtį. A. Orlova pastebėjo, kad kai kuriems vaikams pakanka vos poros mėnesių, kad jie sklandžiai pradėtų kalbėti lietuviškai, jeigu jie yra pasyvūs dvikalbiai, t.y., supranta, bet nekalba lietuviškai.

Aurelija Orlova, Virtualios Italijos lituanistinės mokyklos bendraįkūrėja.
Asmeninio archyvo nuotr.

Kodėl nepakanka kalbėti lietuviškai tik šeimoje

Virtualios lituanistinės mokyklos „Pasaka“ bendraįkūrėja, ugdymo vadovė Eglė Adlienė atkreipė dėmesį, kad žiūrint iš lingvistinės pusės, neužtenka tik vieno domeno, kuriame vaikas galėtų vartoti kalbą, turėtų būti daugiau kalbinių aplinkų, kur vaikas galėtų girdėti ir vartoti lietuvių kalbą, nes tik tuomet ji jam tampa aktualesnė: galbūt su mama ir tėčiu jis ateityje nuspręs nebekalbėti lietuviškai, kad ir kaip tėvai stengsis. Taigi svarbu, kad vaikui kalba būtų aktuali, kad jis turėtų daug erdvių ir progų ja kalbėti.

Eglė Adlienė, Virtualios lituanistinės mokyklos Pasaka bendraįkūrėja ir ugdymo vadovė. Asmeninio archyvo nuotr.

Visos progos, kaip lietuviški būreliai, pokalbiai su seneliais, išvykos į Lietuvą, yra labai svarbu, ir lituanistinės mokyklos – tai irgi papildoma galimybė vartoti lietuvių kalbą, vien tėvų nepakanka. Labai daug tyrimų rodo, kad tėvai kartais daro, atrodo, viską, ką gali, bet vaikas vis tiek pasirenka būti pasyviu dvikalbiu, taigi tėvams reikia pagalbos iš visų pusių nuo artimos aplinkos, bendruomenės, iki lituanistinių mokyklų.

Žiūrėti diskusijos įrašą:

„Tarp2šalių“ – tai užsienyje gyvenančių lietuvių bendruomenė pokalbiams apie emocijas emigracijoje, erdvė dalintis ir rasti palaikymą. Kalbame apie tapatybės virsmus, emocinę adaptaciją, dvikalbystę. Daugiau informacijos apie mus –

www.tarp2saliu.lt ir socialiniuose tinkluose @tarp2saliu